

teda kugi suun õra väinud vällas,
 Uus tõdusest olma teatrus, et teda rauas
 geste püütatase, põle aga põde paistis
 mitte armastanud. To talunut alasti
 viko jaunast valga, istanud kaespile eba-
 noahja linaa silga ja fürituid visada
 siest, kus jaunes ka ise leulnud. Niit taa-
 tona, mis teda hoiunud, mis teda seisva peetle
 seg. Paipo mätlus, et tõduse su muone-
 luses läinud ja üks teda suun püütanud.

Kuidas jäinatasej

(Maidagi mõista minu pead ja üles mõista rahvarõngat
 Triplati vahel tõenä kogudega ja infot vahel)

Mihkail: „Mihkail! Kih! kih!
 Kall! nuna roos! laes.“

ehk jõlli: „Miks Miks, miks ei näku
 Härgas kõlts, kes ei näku.“

Metsi: „Tata tuto alltäpsane,
 Paul põppi jarve põppi
 Anna olma katt.“

Jaan: „Jaan jaanatud,
 Perje paigatud,
 Nina aistatud,
 Kaut käänutud,
 Värvat väenitud.“

Tennist: „Tenni tenu, rasva tenu,
 Juure jõuni pita sult.“

Antja: „Anto kants kauaveras,
 Musta kants muniveras
 Sibul naelp leppi varas
 Pule püti piima varas.“

Juhaniit: „Johan jõgi, tippis krogi;
 Tegi Kaisle keraasa,
 Eesfelle heina mütgi;
 Merile magatip palase.“

Lisist: „Lipfusene, lipfusene,
 Silma näkse näppfusene,
 Kõrva kuuldes kõppfusene,
 Varjus aga vano tarufusene.“